

- http://twitter.com/nuvol_com
- <https://www.facebook.com/elnuvol>
- <https://www.youtube.com/channel/UC1W7gMVWgAQHNW4vjFJWXDA>
- https://www.instagram.com/nuvol_com/
- <https://www.pinterest.com/nuvolcom/>
- <http://www.nuvol.com/feed/>
- <http://www.vilaweb.cat/>

- [eBooks \(/ebooks\)](#)
[Notícies \(/calandria/noticies/\)](#)
[Crítica \(/calandria/critica/\)](#)
[Entrevistes \(/calandria/entrevistes/\)](#)
[Opinió \(/calandria/opinio/\)](#)
[Vinyetes \(/elwebnegre/\)](#)
[Calandria \(/calandria/\)](#)
- [Punt de llibre \(/punt-de-llibre/\)](#)

Poncianes al MNAC

29.10.2014

Gabriel Ventura <http://www.nuvol.com/autor/gabriel-ventura>. Barcelona <http://www.nuvol.com/lloc/barcelona>.

Les Jornades Poncianes d'enguany –ja en van cinc edicions– es varen celebrar la setmana passada al MNAC, els dies 21 i 22 d'octubre, en un marc idíl·lic que va combinar, en el trentè aniversari de la mort del pintor, un acte per la commemoració de la seva obra, per fi inclosa a la col·lecció permanent del museu, amb un intens debat intel·lectual que es va allargar durant dos dies a la Sala de la Cúpula, decorada amb un impressionant mural de Joan Miró.

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/10/joan-ponc.jpg>

Joan Ponç

Pepe Serra, director del MNAC, va ser l'encarregat d'inaugurar les Jornades Poncianes amb una reflexió sobre l'actual paper del Museu Nacional, que ha de consistir no només en un espai de contemplació sinó, sobretot, va afirmar, en un espai de discussió on es basteixi, des del sentit crític, un relat de l'art català, antic i contemporani. A continuació, el torn de paraula va ser per al Conseller de Cultura,

Gabriel Ventura
<http://www.nuvol.com/autor/gabriel-ventura>

<http://www.nuvol.com/autor/gabriel-ventura>

6 articles publicats

- + Altres articles d'aquest autor
- Singularitat. La llum de l'art del futur <http://www.nuvol.com/critica/singularitat-la-llum-de-lart-del-futur/>
  - Adrià Targa: "Sense el Raval, el poema no existiria" <http://www.nuvol.com/entrevistes/adria-targa-sense-el-ralval-el-poema-no-existiria/>
  - Pensaments foscos, poesia clarivident <http://www.nuvol.com/opinio/pensaments-foscos-poesia-clarivident/>
  - Llançà <http://www.nuvol.com/opinio/llanca-gabriel-ventura/>
  - Abduccions alienígenes <http://www.nuvol.com/opinio/abduccions-alienigenes-un-cas-dexperiencia-estetica-sublim/>

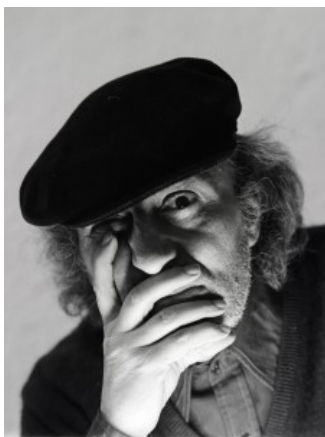
<http://www.ub.edu/cultural/en/seminars/>

+ Llegits

- 1 «La Riera» i els límits de la mentida <http://www.nuvol.com/noticies/la-riera-i-els-limites-de-la-mentida/>
- 2 On és el Departament d'Ensenyament? <http://www.nuvol.com/opinio/on-es-el-departament-densenyament/>
- 3 No t'apropis a la Casa Bloc <http://www.nuvol.com/noticies/no-tapropis-a-la-casa-bloc/>
- 4 Arquimbau reneix de les cendres (franquistes) <http://www.nuvol.com/noticies/arquimbau-reneix-de-les-cendres-franquistes/>
- 5 Tornem-hi, que no ha estat res <http://www.nuvol.com/opinio/tornem-hi-que-no-ha-estat-res/>

Ferran Mascarell, que va reforçar el discurs de Pepe Serra en la mateixa direcció, entenent el MNAC com un nou focus de reflexió crítica i artística, tot encomiant la gran tasca cultural que suposen iniciatives com les de l'Associació Joan Ponç. Finalment, abans de la cessió de l'obra *Cabra* (1951) al MNAC, Jordi Carulla, president i fundador de l'Associació, a més d'editor i gestor cultural, va proposar una nova mirada al Museu Nacional com un «palau de la memòria» des del qual organitzar el relat de l'art contemporani i va agrair a la néta i hereva de l'obra del pintor, Sarah Ponç, el gest de cedir l'obra al museu. Al llarg d'aquest acte de presentació es varen apuntar moltes idees, entre d'altres, la voluntat de seguir ampliant la col·lecció permanent amb obres d'autors contemporanis, especialment de la segona meitat del segle XX. Aquest, va assegurar Pepe Serra, és un dels nous objectius del MNAC: estructurar l'última tradició artística del país i fer-la accessible al gran públic català.

La segona part de l'acte va consistir en una lectura de poemes i textos per part de diversos artistes, crítics i escriptors inspirats en la *Cabra* de Joan Ponç –textos i obres que Edicions Poncianes va reunir en una acurada publicació, que va repartir entre el públic assistent. El primer a sortir a la palestra fou José Corredor-Matheos, amb la lectura d'un poema oníric. El següent Blanca Llum Vidal, que va llegir un article d'Alèxia Sinoble, Vicenç Altaió, que traçà una molt ben trobada connexió entre l'obra mironiana i la ponciana, i Enric Cassasses, que recità una rara peça ensems inspirada per Ponç i el poeta anglès William Blake. En el petit llibre publicat per a l'ocasió, intítulat *En diàleg amb la Cabra de Joan Ponç*, s'hi poden trobar textos i obra gràfica d'autors com Frederic Amat, Evru, Masafumi Yamamoto, Antoni Marí, Joaquim Chancho, Joan Bufill, Ricard Planas o Albert Gonzalo, aquest últim traspasat tres dies després d'entregar el parell de peces en homenatge al pintor, segons va poder explicar Jordi Carulla.

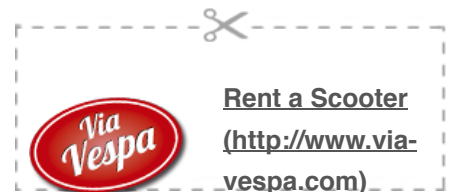

(<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/10/joan-ponc-2.jpg>)

Joan Ponç

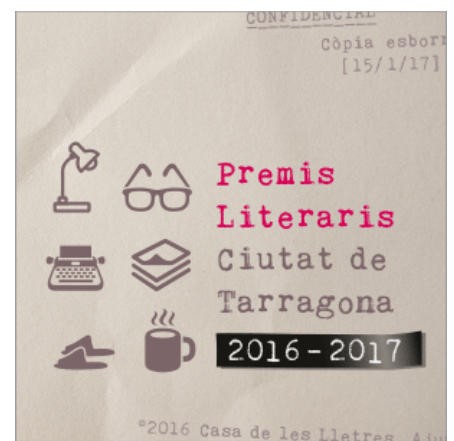
Finalment, la tercera part de l'acte consistí en la presentació del nou i extraordinari volum d'Edicions Poncianes, *Ponç abans de Ponç*, una obra de més de 800 pàgines, escrita, seleccionada i curada per la historiadora i crítica d'art Pilar Parcerisas, que recull totes les

- 6 [Discursos prehistòrics](http://www.nuvol.com/vinyetes/discursos-prehistorics/)
- 7 [Els tripijocs del PP](http://www.nuvol.com/vinyetes/els-tripijocs-del-pp/)
- 8 ["No tenim el públic que ens mereixem"](http://www.nuvol.com/noticies/no-tenim-el-public-que-el-cinema-catala-mereix/)
- 9 [El núvol que ens desbancarà](http://www.nuvol.com/opinio/el-nuvol-que-ens-desbancara/)
- 10 [El salt de perxa de Rajoy](http://www.nuvol.com/vinyetes/el-salt-de-perxa-de-rajoy/)

(<http://www.via-vespa.com>)

Barcelona és un vesper.
Vola per Barcelona amb una Vespa!

(<http://www.tarragona.cat/cultura/lletres/premis-literaris/bases-1>)

entrevistes a l'artista, a més d'un gran conjunt de crítiques i textos que li dedicaren diversos creadors i escriptors (J. V. Foix, Joan Fuster, etc). Una obra cabdal per comprendre el llegat d'aquest artista únic dins la tradició contemporània, que va saber connectar de manera tan especial amb Van Gogh, Cézanne o Miró, però també amb l'obra literària d'en Luis Goytisolo o de Franz Kafka.

Durant la presentació del volum Pilar Parcerisas va practicar un pulcre recorregut per la vida i l'obra del pintor, des dels seus inicis a la revista *Algol*, precedent de la ja mítica publicació *Dau al set*, fins la seva estada al Brasil durant els anys cinquanta i posterior retorn a Barcelona, ja cap als seixanta, sota la protecció i admiració de crítics com Joan Perucho –que el va tornar a introduir als circuits artístics del país–, Alexandre Cirici o J. V. Foix. Parcerisas, al llarg del seu parlament, es va anar acompanyant de fragments de crítiques o escrits referents a l'obra ponciana, com el següent que va citar d'Alexandre Cirici, extret de l'Arxiu del crític d'art i publicat a la revista *Jirafa* el 1958, que permet estimar la importància de la tasca artística de Joan Ponç en el context immediat de la postguerra:

«Joan Ponç fue la piedra en el agua, que terminó, en la Barcelona de 1948, con la mansedumbre del arte domesticado e introdujo, ante las conciencias tranquilas y satisfechas, la apasionante inquietud de unos monstruos agresivos, burlones, crueles, sucios, macabros y obscenos. Una piedra que lo fue de escándalo y permitió separar de los conformistas muertos la nueva juventud que apostaba por la vida. Ponç fue el detonador que puso en marcha la gran explosión de “Dau al Set”, de la que nació la nueva vanguardia, tras el Diluvio.»

L'acte del dimarts 21 es va clausurar, finalment, amb les vivíssimes aportacions del filòsof Arnau Puig, un dels fundadors de *Dau al set*, que va parlar de la biblioteca de Joan Ponç pels volts dels anys cinquanta, quan eren amics íntims i en les seves trobades s'intercanviaven llibres. Puig va citar tres referències ineludibles, que, va afegir, permetrien, segurament, un discerniment més profund de l'obra ponciana. En primer lloc, Unamuno, especialment *Del sentimiento trágico de la vida*. Segons el filòsof, era una de les obres preferides del pintor a l'època de *Dau al set*. A més, és clar, de *Vida de don Quijote y Sancho*. Arnau Puig també va citar la rellevància de les comèdies gregues, sobretot de les obres de Plaute i Aristòfanes, i en darrer terme els escrits entre absurds i tràgics de Valle-Inclán. Amb aquest insòlit enfilall de referències bibliogràfiques, que tot bon amant de l'obra ponciana hauria d'investigar, es va tancar el primer dia de les V Jornades Poncianes. Amb això, i amb una crida final de Jordi Carulla a tenir en compte, per a la nova sala del MNAC dedicada a *Dau al set*, l'obra del pintor, dissenyador, editor i escriptor Joan-Josep Tharrats, que no hi era representat. Una sessió emocionant, sí, on el diàleg intel·lectual i la institució es donaren la mà.

(<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2014/10/Taula-rodona-dia-2.jpg>)

Segon dia de les Jornades. D'esquerra a dreta: Sam Abrams, Joaquim Sala-Sanahuja, Carles Hac Mor, Jaume C. Pons Alorda i Gabriel Ventura.

L'endemà, dimecres 22 d'octubre, els protagonistes de les Jornades foren els traductors, com a representants d'una altra de les vessants més inaudites d'Edicions Poncianes: la col·lecció *Bèsties*, traduccions en format pòster dedicades als grans personatges de la literatura contemporània. En el mateix lloc on el dia anterior s'havia realitzat el debat entorn l'obra de Joan Ponç, s'hi col·locaren el crític, poeta i traductor Sam Abrams, el traductor Joaquim Sala-Sanahuja, el poeta Carles Hac Mor i Gabriel Ventura, escriptor, tots ells moderats pel també escriptor i traductor Jaume C. Pons Alorda. *El traductor com a autor*, aquest era el títol de la taula rodona. El debat que s'inicià fou concís i fecund. El primer en parlar va ser Sam Abrams, que va advertir del perill implícit en qualsevol traducció: el fet d'excedir-se, d'implicar massa la pròpia veu, pot convertir un text que és genial en una altra llengua, en una obra inferior i defectuosa una vegada traduïda. Joaquim Sala-Sanahuja, en canvi, va parlar de la traducció com a falsificació, i va explicar que, de fet, una traducció és una obra que té la pretensió de ser idèntica al seu prototip original però que sempre acaba sent un objecte nou. Carles Hac Mor, més conegut com a poeta, va explicar amb detall la seva experiència traduint Arthur Cravan. Hac Mor va parlar, sobretot, del traductor com a gran patidor, i del seu desig, sempre que tradueix, de mantenir, tant com es pugui, la literalitat de la versió original. Finalment, Gabriel Ventura va exposar la seva visió de la traducció com a mètode d'investigació, lingüística però també de les tradicions estrangeres, i va remarcar la importància del procés per damunt del resultat final, especialment en el cas de la poesia, encara que potser no tant en altres gèneres com la novel·la o l'assaig.

Després del debat es va obrir un torn de preguntes entre el públic i es va passar a la lectura d'alguns dels futurs textos que publicarà pròximament Edicions Poncianes. Els elegits foren Allen Ginsberg, Gertrude Stein i Antonin Artaud. Les V Jornades Poncianes s'acomiadaren amb la veu de fons d'aquestes tres bèsties literàries. Ara, doncs, toca esperar... Fins l'any vinent!

Subscriu-te a Núvol